

ZIMSKE PESMI.

Iz zimskih dni.

1.

Pa jih ni na zemlji
bolj otožnih gričev,
kot so naši griči
v zimskih dneih.

Sneg in sneg povsodi,
in nad snegom megla.
Videti ni solnca
zlatega.

Le tam v temnem gozdu
čuje se ječanje.
Smrt gre z ostro koso
prek zemlje.

2.

Prek zemlje je šla mrzla smrt
z nabrušeno kosô
in je odela v hladen prt
dolino in gorô.

Nad velikanskim prtom tem
pa pleše burja ples,
in temni gozd z orkestrom vsem
igra ji besno vmes

To valček ni, to polka ni,
kar burji gozd igra.
To le vzdihljaji so glasni —
kdor jih umeti zna.

3.

Kjer pasla se živinica,
pastirček glasno pel,
zdaj prazna je planinica,
na nji pa snežec bel

In kot grobovi kočice
iz snežeca štrle.
In kot voščene svečice
jim okenca bleste.

Osamljen potnik, solz rosan,
po snegu v noč hiti.
Li ve, kje najde topli stan,
kje zjutraj se zbudi? —

4

Vstani solnce zlato
in oprosti griče
spon ledenomrzlih
in težkih.

Daj jim, daj prostosti
tako zaželjene.
Reši jih, ah, reši,
mrtvih dni.

Grički, potrpite!
Kmalu vstane solnce.
S solncem pa vam dojde
i pomlad.

Janko Polák.

Zimsko solnčece.

„O zlato, gorko solnčece,
zakaj se več ne smeješ —
ko mrzla zima smeje se,
zakaj nas ne pogreješ?“

Saj preje si tako ljubko
gorko poleti grelo,
smehljalo in igralo se
na polju tak veselo . . .“

„Kako veselo grelo bi,
vsem vstreči ni mogoče —
ko žarkov svet se veseli,
pa beli sneg se joče . . .“

Stanko.

